

عنوان مقاله:

مفهوم شناسی استکبار و واژگان قریب المعنی در قرآن

محل انتشار:

یازدهمین همایش بین المللی پژوهش های قرآنی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

علی نبی الهی - دانش آموخته سطح ۴ حوزه علمیه

محمد جواد کوچک یزدی - دانش آموخته دانشگاه پیام نور مهریز یزد

عباس زارع بیدکی - دانشجوی دکتری رشته علوم قرآن و حدیث دانشگاه آیت اله حائری میبد

خلاصه مقاله:

استکبار یکی از مذموم ترین رذایل اخلاقی مورد اشاره قرآن است. این کتاب آسمانی، ضمن اشاره به این مسئله و مفاهیم آن، زمینه های بروز و نیز مصادیقش و مذمت و نهی شدید از آن، به پیامدهای سنگین فردی، اجتماعی، دنیوی و اخروی استکبار پرداخته است، از این رو شناخت مفهوم و معنای این صفت اخلاقی اهمیت می یابد. بدیهی است در پرتوی این شناخت، می توان ضمن آشنایی با ویژگی ها و مولفه های روحیه استکباری، مستکبران را از غیر ایشان تمییز داده و در ادامه با این روحیه در مستکبران و نیز در نفس خود، مبارزه نمود تا از ورود به این عرصه و در نتیجه بروز پیامدهای سنگین آن جلوگیری شود. این نگاشته با استفاده از روش معناشناسی تحلیلی و توصیف واژگان استکبار و واژگان قریب المعنی با آن در قرآن، تلاش نموده است تا مفهوم نسبتا جامعی از این واژه در نگاه قرآن کریم، به دست دهد. تبیین فرآیند شکل گیری مفهوم استکبار و در ادامه کیفیت بروز خارجی آن، اشاره به انواع و مراتب استکبار و در پی آن، توضیح روند و روابط اجتماعی استکبار و در پایان اشاره به واژگان قریب المعنی با استکبار که در قرآن با غیر ماده کبر به کار رفته اند مانند: بغی، بطر، طغیان، استغناء، ملا و عتو، از مهمترین مطالب مطرح شده در این پژوهش به شمار می روند.

کلمات کلیدی:

استکبار، تکبر، بغی، بطر، طغیان، استغناء، ملا، عتو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/966870>

